

„Jakmile byl tento nedostatek rozpoznán, bylo třeba ho napravit; ale co jsme mohli postavit vedle normy, která ztvárňuje myšlenku, pokud ne samotný obsah myšlenky? Vedle pravopisu, který pojednává o slově, pokud ne styl, který pojednává o věci?“

Larousse byl podvratný reformátor a jeho iniciativa musela připadat mnohým školním inspektorům té doby stejně skandální jako návrhy na školní vzdělání 90. let těm dnešním. Jeho metoda už totiž nestaví do středu pedagogického systému obecně platnou *normu*, jejíž pravopisná pravidla silně kodifikují značky, ale jasně a záměrně tam staví výraz, který pro něj představuje *styl*. Zkrátka, proti diktátu, jakožto karikatuře napodobování, staví slohovou práci, kreativní cvičení, které nemůže přinést dobré výsledky bez správné znalosti lexika, a tedy pravopisu. Slohová práce je školou jazyka a kultivovaný jazyk se nazývá „*styl*“.

Kateřina Šabršulová, 342403

dobře, jen věta P5 není správně pochopena